

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[10 Ἀπριλίου (Πέμπτη) 1880.]

2109. Ἔστια. Ἐξήδοται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε' Τόμος Θ', 13 Ἀπριλίου 1880. Ἀριθ. 224 (172). Δεκτὰ 20 Ἀθηναῖς, γραφείον τῆς «Ἐστίας», ὅδες Σταδίου ἀριθ. 6 4ον, σ. 16. Περιεχόμενα: Πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς Νικήτα του Τουρκοφύγου. — Οἱ σημερινοὶ (Ἐκ τῆς ἐν τῷ Ἀνατολῇ περιήγησεως τοῦ Ἰωάννη Φεινάκη ὥπορὸς Ἐρ. Δ. Ροΐδου. — «Ανευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε Μαλλώ, βραβεύθεισα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετά φρασίς Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Γύναια καὶ σκέψεις ἡθικαὶ τοι δουκούς Δελλ-Ρόσσουκών. (Μετάφρ. Γ. Ζωγράφου). — Ἐντυ πάτερες. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀλγήθεια. — Μία συμβουλὴ καθ' ἔδουμάτων.

2110. Τὰ Ὀλύμπια ἐν Φαλήρῳ καὶ τὸ νῦν μεταρρυθμιζόμενον Ζάππειον, ὅποι Λυσάνδρου Καυτανζῆγλου, ἀρχιτέκτονος, πρότιν διευθυντοῦ τοῦ εἰν.¹ Αὐτήναις Πολυτεχνείου ἀκαδημαϊκοῦ ἐκ τῶν κατ'² ἀξίων ἀλλοδαπῶν ἀρχιτεκτόνων τῆς ἐν 'Ρώμῃ ἀκαδημίας τοῦ ἄγιου Λουκίου, ἔταιρου τὸν ἐν Μεσοιολάνη, Βονανίᾳ, Πάρμᾳ, Λισαβῶνη, Μαδρίτῃ, Κοπενάγῃ καὶ Βιέννη ἀκαδημίῶν, ἔταιρου ἀντεπιστέλλοντο; τῇ έν Λονδίνῳ B. ἀκαδημίας; τῶν βρετανῶν ἀρχιτεκτόνων, τῇ έν Φιλαδέλφεια τῶν Ἀμερικανῶν ἀρχιτεκτόνων, τοῦν Ρώμης ἀρχαιολογικῶν τῶν Γερμανῶν Ἰνστιτούουκτλ.³ Αὐτήνητιν ἐκ τοῦ τυπογραφείου 'Ερμοῦ, 1880, 8ο, σ. 20.

Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχῃ τῆς Revue de Géographie ὀημοσιεύεται μελέτη τοῦ κ. Κ. Σάθα περὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ νευτέρου τῆς Πελοπόννησου δύναμεως ἢ Μοραΐτης. Ἐπὶ τῇ βάσει πολλῶν ἱστορικῶν μαρτυριῶν ὁ κ. Σάθας ἐκθέτει τὸ μέχρι τῆς ΙΒ' ἔπανταςτετρίδος ἑσύχετο ἐν τῷ ὑπέρω τοῦ Κατακόλου πόλις καλουμένη Μοραίας, ητις ἔνεκα τῆς ἐπισημότητος αὐτῆς μετέδωκε τὸ ὄνομά της εἰς ὅλην τὴν λεγομένην Κοίλην Ἡλείαν, ἡ τὸν Κάμπου τοῦ οἴ πρωτοι Φράγκοι κατατήτατο ἰδόνταν ἐν αὐτῷ τὴν λεγομένην αὐθεντίαν τοῦ Μοραία, εἰς ἡ διαδοχικῶς διπλήθη καὶ ὅλη ἡ Πελοπόννησος, τῆς ὥποιας οἱ Τιμαριοῦχοι, καίτοι μὴ λεγόμενοι Μοραΐται, ἀγνεγνώριζον οὐδὲν ἡτούς τούς Βιλλαρδούνους ὡς τοὺς νομίμους κυριάρχους καὶ ὑνομάζοντο ὑπόκοιτοι αὐτῶν (λίξιοι τοῦ Μοραία). Συνεπείᾳ τῆς ὑπεροχῆς τῶν Βιλλαρδούνων, τὸ ὄνομα τῆς ἡγεμονίας αὐτῶν ἐπεδιῆθη εἰς ὅλην τὴν γώραν περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΒ' ἔπανταςτετρίδος· μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ αὐτὴ ἡ Ἀχαΐα, καίτοι ἀνήκουσα εἰς τοὺς αὐθέντας τοῦ Μοραία, ἔφερε τὸ διακριτικὸν ὄνομά της, οἷς δὲ Βιλλαρδούνοι οὖνομάζοντο «αὐθέντας καὶ πρίγκηπες τοῦ Μοραία καὶ τῆς Ἀχαΐας». Ὁ κ. Σάθας λέγει διτὶς ἡ πόλις Μοραίας: ἡντιστοιχοῦσα πόδες τῶν Μαργαίων τῶν ἀρχαίων, ἔνεκα δρατηγικῶν λογάνων ἀπλέσεις τὴν ἐμπορικὴν ἀγορὰν της σημασίαν, ἐπισκιασθεῖσα ὑπὸ τῆς Αὐτορίδεως, τῆς γένεσι τῶν Φράγκων ἡγεμόνων ἔδρας. Εἰς τὰ θημοτικά ἥμων ἕσματα διετηρήθη τὸ ὄνομα τοῦ Μοραίας ὡς ἐπιθελαστιού πόλεως, κειμένης ὅπου τὸ νῦν ἐχθυστροφείον Μουργάνη. Μέχρι τῆς ΙΑ' ἔπανταςτετρίδος οἱ «Δραβεῖς» καὶ «Ἐνετοὶ» γεωγράφοι μεμειούνται τὴν πόλην της Μορεγαίας, ητις δὲ διέπηρε πλέον. Ονομάζουσα δὲ λαός «ἡ Μουρτηγά» τὸν τόπον, διετήρησε κάλλιον τὴν πρωφοράν καὶ τὸ γένος τῆς ἀρχαίας Μαργαίας, ἡ τοῦ Μοραία, ἔστις ἀληθῶς ἡν ἐρχόμενη θάλασσοῦ γένους, ὡς ἀποδεικνύουσα: τὰ δύναματα La Morega, La Mourée, La Moree, La More, δι' ὧν οἱ «Ἀράβες», οἱ «Ἐνετοὶ» καὶ οἱ Γάλλοι μέχρις ἡμέων ἀποκαλοῦσι τὴν Πελοπόννησον.

Τὸ περὶ Μαραία ἔρθρον τοῦ κ. Κ. Σάζη είναι ἀπόστα-
σμα τῶν γαλλικῶν διδοῦν προλεγομένων εἰς τὰν πρώτων τό-
μων τῆς Μηνυέσων τῆς "Ἐλλήνικης Ιστορίας", τῶν τεσσα-
τοῦ τιμώντων τὴν ἡμετέραν Βουλγάρην.

— Εν τοις περισσοτέρων την ημερέτα δουλεύει.
— Εν τοις περισσοτέρων την ημερέτα δουλεύει.
— Εν τοις περισσοτέρων την ημερέτα δουλεύει.
— Εν τοις περισσοτέρων την ημερέτα δουλεύει.

Τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεως ἔγένοντο γυμνάσια τῶν σωμάτων τοῦ πυροδοτικοῦ καὶ τοῦ ἐπιποιοῦ, παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ πρύτανος Γουλιέλμου. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἔξερε πόδες τοὺς σωματάρχας την εὐπρέπειάν του ἐπὶ τῇ τάξει, μεῖντον τὴς ἔγενοντο τὰ γυμνάσια. — Ἡ βάπτισις τῆς βασιλέωπαιδος Ὁλγας γενήσεται τὴν 23 ἵσταμένου. — Τὸ ὑπουργεῖον καταγίνεται πρὸς εὑρεσιν μέσων πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας. — Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐπεψηφισθήσεις τῆς εριτέντης ἀνάγκης η ἀρχὴ τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου διὰ φύγων 94 κατὰ 79. — Ἡ κυβέρνησις διπλανεῖται εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, τὸ δότον ἀνεγνώσθη ἡδη εἰς α' ἀνάγκωσιν, δι' οὗ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὴν νὰ ἔγυνθη ὑπὲρ τοῦ δῆμου Ἀθηναίων διὰ δραχ. 300,000, ἀς θέλει διανειμθῆ ὁ δῆμος παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀποκλιτικῶν πρὸς κατασκευὴν ὕδραγωγίων, τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὑπαρχόντων καὶ τὴν ἀνέρεσιν νέων διδάτων. Η ἀπόσθεσις τοῦ διανείου γενήσεται διὰ τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου εἰς πρατομένων εἰσοδημάτων τοῦ εἰρημένου δήμου ἐκ τῆς πωλήσεως ποσίμων διδάτων. — Τὴν παρελθοῦσαν διευτέρων πεντεγράφη ἡ μεταξὺ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ ἐν Ἀθηναῖς διατρίβοντος ἀντιπροσώπου τῆς Ἑπικρατείας Γαλλο-αἴγυπτιας τραπέζης σύμβασις περὶ διανείου πρὸς τὴν Τραπέζαν ἐκ φρ. 60 ἑκατομμυρίων. Ἐπὶ τούτῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζας θετεῖδωση διενειών δι' ὅμολογῶν (ἀνωνύμων μετ' ὑπομεταποιούκεφαλίους φρ. 400 ἑκάστην, ἀποφεύρουσαν ἑπτήσιον τόκουν πρὸς 4 τ. 1/2%) μετὰ λήγαν. Δύο μῆνας μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως, ἡ Ἐθνικὴ Ηράπεζα θέλει ἔκθεσις τὰς ὅμολογίας (181,791) τοῦ νέου διανείου πρὸς δημοσίαν ἔγγραφην εἰς τιμὴν ὄρισθομένην αὐτὴν ὑπὸ τῆς Γαλλο-αἴγυπτιας τραπέζης. — Μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἔδειθμον τοῦ παρελθόντος σάββατον ἐν τῷ Ὁδείῳ ἡ ὑπὲρ τῆς Φιλοπτώχου Ἔταιρίας παράστασις, ἥν ἐπίμησης διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ή Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ θείου του πρύτανης Γουλιέλμου. Τὰ λαδόντα μέρος εἰς τὴν παράστασιν ταῦτην πρόσωπα ἡσαν αἱ κυρίες Ἐλένη Ἀργυροπούλου, Μαρία Μ. Παπαρρηγοπούλου καὶ Μ. Ρίζου καὶ αἱ κύριοι Ε. Α. Βαλταζής, Μ. Π. Παπαρηγόπουλος, Ν. Ρώκ καὶ Α. Α. Σούτσος. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἔξερε πάντη εὐπρέπειάν του πρὸς τὴν πρόσδεσμον τῆς Φιλοπτώχου Ἔταιρίας χωρὶς Ναταζίαν Α. Σούτσου τὴν διωργανώσασαν τὴν ὥραιαν ταῦτην ἔστρην. — Ἐν Σύρῳ ἐδηλητηρίασθη νεανὶς τις ἔνεκα ἐρωτικῶν λόγων. — Εἰνοσιαστής μαθητής τοῦ γυμνασίου ἀπεπειράθη γὰρ φυεύσην Ναυπλίου κόρην τινα, τὴν ὑπὸιαν ἡγάπα. Πλησιάσας τῇ νέαν τῇ ἀπεγνύθυε λέξεις τινας καὶ εἶτα ἐπυροδόλησε πατέντης ουγγρόν τοῦ διεύποτονης καὶ οὕτος διὰ τοῦ αὐτοῦ ρεόδιληρ, στριμέτας αὐτὸν εἰς τὴν σιαγάνα του. — Ἡ ἐκ τοῦ χειμῶνος ἀπελθοῦσα ζημία ἐν γένει εἰς τὴν νῆσον Ἀγδρον ὑπερβαίνει τὰ 2 ἑκατομ. δρ., — Κρούματα εὐλογίας συνέβησαν. — Κατ' ἀπόρφασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ τ' 7 Ἀπριλίου ἐ. Κ., ὁ τόκος τῶν παρ' αὐτῇ γενησούμενών ἐφεδῆς ἔντικων παταθέσεων ἐπὶ ἔκδοσει ὅμολογῶν φρίσθη οὕτω: 3 1/2 % διὰ τὰς ἀποδιδούμενάς μετὰ ἐν μέχρι 2 ἑταῖρων, ἀπὸ τῆς καταθέσεως. 4 % διὰ τὰς ἀποδιδούμενάς μετὰ τρία μέχρι 5 ἑταῖρων ἀπὸ τῆς καταθέσεως. 4 1/2 % διὰ τὰς ἀποδιδούμενάς μετὰ ἐν μέχρι 10 ἑταῖρων ἀπὸ τῆς καταθέσεως. 5 % διὰ τὰς ἀποδιδούμενάς μετὰ ἔνδεκα μέχρι 15 ἑταῖρων ἀπὸ τῆς καταθέσεως. 5 1/3 % διὰ τὰς ἀποδιδούμενάς μετὰ 16 ἑταῖρων καὶ ἐπέκεινα ἀπὸ τῆς καταθέσεως. (Κατὰ τὴν καταστάσιν τοῦ παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης αἱ παρ' αὐτῇ ἔντοκοι καταθέσεις ἀνέρχονται εἰς 36,453,000). — Ἐν τῷ τελεσθέντι ἐσχάτως διαγωνισμῷ ἐπὶ σκοπὸν βολῆς ἐν τῷ ἐπιποιοῦ, διάτις ἐλλάσης τὸ τεταγμένον ἀθλον. — Πλείστοι μεριποὶ καὶ βιομήχανοι τοῦ Πειραιώς συνεγέρσαν τὴλεγραφικῶς τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ φιλελευθέρους ἐπὶ τῇ νίκῃ αὐτῶν ἐν ταῖς ἐνολογίαις. — Αφ' ἣς ἐποχῆς κατασκευάσθη τέφρα τοῦ πορθμοῦ Εύριπου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1871 ἐδαπανήθησαν ἐν σλιψ δραχ. 1,234,000, εἰς περάχθησαν διαδαχ. 1,064,000.